

PUNT DE VISTA

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

Consell delectors:
Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Keep calm

Matthew Tree

Parlar per
parlar

Actualment, la Plataforma per la Llengua està portant a terme una campanya urgent per aconseguir més suport, a causa de la pèrdua de mig milió de catalanoparlants arreu dels Països Catalans durant els últims 10 anys, cosa que vol dir que només 32,5% de la població fa servir l'idioma habitualment: i si aquesta xifra baixa a 30%, segons els lingüistes ja haurem begut tant d'oli que mai més podrem dir "bon dia". Ara bé, el declivi de les llengües dites petites no és pas inevitable. Posem per cas el gal·lès: considerat del tot moribund ja als anys setanta, actualment s'ha tornat tant de moda que 474.000 gal·lesos l'estan aprenent (més de la meitat dels quals ja el parlen). I pels que recordem la situació del català a la mateixa dècada. Déu n'hi do la remuntada que aquest idioma ha aconseguit, però cal dir que pateix de tres obstacles bastant recents: 1. La manca d'un català creïblement col·loquial als videojocs (sobretot els violents), a les xarxes socials i al món audiovisual en general. 2. La incapacitat inexplicable de molts catalanoparlants de soca-rel a l'hora d'adreçar-se en català a les desenes de milers de residents estrangers que també parlen català. 3. I -tal com l'Enric Gornà destaca amb precisió al seu últim llibre, *El català tranquil*- un academicisme que, diu l'autor, està bloquejant la capacitat del català de renovar-se fins que sigui (com qualsevol idioma ben viu): "popular, vulgar, incul-te...apte per la xerrameca, la broma, el joc...la seducció i el coit". És a dir, un idioma que els meus fills i els seus amics (18/19 anys) podrien aprovar amb un senzill *chill*.

EDITORIAL

La vergonya de la política

El vodevil que s'està escenificant en la política espanyola, amb el focus posat a Múrcia i a Madrid i amb Ciudadans, el PP i el PSOE com a actors principals, sembla no tenir fi i ningú no en pot predir el final. L'espectacle és vergonyós, esperpèntic en les formes i gravíssim en el fons. La posada en escena d'un suposat gir al centre liberal de Ciudadans en forma de moció de censura a Múrcia ja va ser grotesca, però la bufonada ha quedat en no res després que tres trànsfuges del partit taronja hagin decidit apuntalar el govern i la presidència del PP a la comunitat murciana. No s'ha quedat enrere en aquesta lamentable comèdia la presidenta de Madrid, Isabel

Díaz Ayuso, que, enmig de declaracions d'ínfima qualitat democràtica, dissol l'Assemblea madrilenya i convoca eleccions, mentre que el PSOE i Más Madrid li presenten sengles mocions de censura. Per si faltava algú en l'espectacle, els jutges entren en acció i haurà de ser el Tribunal Superior de Justícia de Madrid (TSJM) el que decideixi si hi ha eleccions regionals o si, pel contrari, s'han de tramitar les mocions contra Ayuso. No es poden descartar més girs de guió, però en el fons de la qüestió hi ha una manera d'entendre la política segons la qual tota l'acció queda supeditada a l'estratègia, a l'expectativa de futurs resultats electorals. És el regnat del màrqueting electoral i l'entronit-

zació de la geometria variable, en el pitjor dels sentits. I és, també, una mostra del menysteniment que tenen els partits d'àmbit estatal respecte de les autonomies, que veuen com un tauler d'escacs en el qual mouen les fitxes per als seus interessos. Es fa difícil predir els efectes que acabarà tenint el terratrèmol desfermat, però és clar que les destrosses al partit d'Arrimadas podrien ser definitives. Més incert és el preu que en pagarà el PP i el seu líder, Pablo Casado, en funció de si hi ha eleccions a Madrid i, si n'hi ha, dels resultats que obtingui. I caldrà veure com afectarà tot plegat les aliances del PSOE al Congrés. Moltes incògnites i la certesa d'un espectacle vergonyós.

La foto

Preparant-se per al confinament. Els italians ja fan cua per poder-se abastir abans no entri en vigor, demà, el nou confinament a Itàlia per l'augment de contagis de coronavirus ■ EFE

La frase del dia

José Luis Ábalos

MINISTRE ESPANYOL I SECRETARI D'ORGANITZACIÓ DEL PSOE

“La compra de tres trànsfuges a Múrcia s'ha gestat com una venda d'esclaus”

De set en set

Per primera vegada, els diputats que divendres van prendre possessió del seu escó al Parlament de Catalunya van haver de signar una declaració de compromís de tolerància zero davant la discriminació de gènere i l'assetjament psicològic o sexual. És una de les mesures del pla d'igualtat de gènere que es va aprovar la legislatura passada i que s'aplica per primer cop aquesta tretzena legislatura. Ara els farà un *spoiler* que segur que no els sorprendrà: el document l'han signat els diputats i diputades de tots els partits excepte els onze parlamentaris de Vox.

A Roger Torrent li ha tocat presidir el Parlament en una legislatura horribi-

La
legislatura
que se'n va

Marina Llanusa Rosich

lis; recuperar les institucions del 155, fer front a la repressió, amb la travessa del desert de l'independentisme dividit després de l'1-O, amb un president inhabilitat, una pandèmia mundial i, contra ell, una querrela de la fiscalia per desobediència. I, malgrat això, al Parlament han passat coses bones aquesta legislatura; s'han aprovat uns pressupostos després d'anys de pròrrogues pressupostàries, s'han fet lleis socials com ara la que regula els preus dels lloguers i s'ha aprovat un pla d'igualtat que posa el Parlament de Catalunya a l'altura de l'Assemblée Nationale francesa o del Parlament d'Austràlia, els més exemplars del món en igualtat de

gènere. Així ho ha reconegut l'Institut Europeu per a la Igualtat de Gènere de la Unió Europea. Consumim la informació política com el menjar ràpid: sense temps de digerir-la ni de trobar-hi el gust. La novetat de la constitució del Parlament divendres va deixar una suma de titulars emocionants que no han permès donar prou valor al llegat de la legislatura que acaba. Divendres es va celebrar la sessió constitutiva del Parlament més paritari de la història. Les diputades d'avui ho tindran més fàcil per fer la seva feina que les diputades de fa deu anys, i els asseguro que sé de què parlo. Gràcies, president Torrent. I enhorabona, presidenta Borràs.